Τὸ **ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ** τῶν «ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ» συγκείμενον ἐξ 6 τυπογραφικῶν φύλλων, περιέχον πληθὺν ὕλης χρησίμου εἰς πάντα, πλῆθος εἰδοποιήσεων καὶ ἐν τέλει μικρὸν χάρτην τῶν προσαρτηθεισῶν χωρῶν τιμᾶται ἐν μὲν τῷ ἐσωτερικῷ λεπτὰ **50** ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ δραχμ.

Πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ τῶν «Νέων Ἰδεῶν» καὶ πανταχοῦ διὰ τῶν ἐφημεριδοπωλητῶν.

Ἀποστέλλεται πρὸς πάντα πέμψοντα διὰ γραμματοσήμων τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ καὶ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

Κάτωθεν τῆς μεγάλης οἰκίας Μελᾶ.

ΔΩΡΑ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ ΔΩΡΑ

Κομψοτεχνήματα παντὸς εἴδους, πάσης τιμῆς καὶ ἀμεμήτου καλλονῆς, διὰ δῶρα τοῦ νέου ἔτους εὕρηνται ἀπειράριθμα ἐν τῷ ὅλως εὐρωπαϊκῷ τούτῳ καταστήματι.

Λαιμοδέται παντοδαποί, μπαστούνια, ψῆκτραι, διὰ πίλους, κόμην, γένειον, ἐνδύματα, ὀδόντας, ὄνυχας καὶ κτένια.

Καπνοθῆκαι, σιγαροθῆκαι ἐκ ταρταρούγας. Ψαλίδια πρὸς πᾶσαν χρῆσιν, Ξυράφια καὶ Κονδυλομάχαιρα.

Συλλογὴ φιαλῶν πολυτελεστάτων πρὸς διακόσμησιν νιπτήρων.

Πλουσία ἀποθήκη παντοδαπῶν ἀρωμάτων ἤτοι τὰ ἀξιοσημειότερα:

Vinaigres, Caus de Cologne, Brillantines Col-cream, Pommades, Caux Atheniennes, Caux de Guinine, Elixirs de dents ἐκ τῶν περιφημοτέρων γαλλικῶν οἴκων

Pinant, Violet κτλ.	δρχ.	ν.	2:
Σάπωνες Thridace, Velontine, Miranda	»	»	2:
Eaux allemandes	»	»	4:
Laits d'Iris	»	»	4:50
Laits de Lys	»	»	4:50
Poudre de Vetontine	»	»	4:
Crème de Lys	»	»	2:50
Laits antephelique	»	»	7:
Crêmes Pompadenr	»	»	6:
Elixit καὶ Poudres διὰ τοὺς ὀδόντας τῶν John Evans, Pierre, Botot	»	»	2:50

Εἰδικὴ ἀποθήκη ἀρωμάτων Atkison.

Caux de Cologne διαφόρων μεγεθῶν δρ. ν. 3, 5 καὶ 10
Μῦρα διὰ ρινόμακτρα διαφόρων εἰδῶν δρ. ν. 2:60 καὶ 4:50
Macassar Oil δρ. ν. 4.—Stephanetis Brillantiue δρ. ν. 2
Caux de toilete διάφορα δρ. 3:50—Toilet Vinegar δρ. 2.
Σάπωνες Windsor πακέτα ἀνὰ 3 δραχ. ν. 1:50

Πάντα τὰ ἀνωτέρω ἀρίστης ποιότητος

Οὐδαμοῦ εὕρηται πλουσιωτέρα συλλογή.

(18*—ιβ)

"ΕΛΛΑΣ,,

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΑΛΑΜΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΒΟΛΩΝΙΑΣ (ΙΤΑΛΙΑΣ)

Διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κυρίου

Κ. Δ. ΜΑΓΓΑΝΙΩΔΗ.

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῶν πελατῶν μου καὶ τοῦ κοινοῦ ὅτι ἔφερα ἐκ Βολονίας τῆς Ἰταλίας τοὺς καταλλήλους τεχνήτας καὶ μηχανὰς συστήσας ἐργοστάσιον πρὸς κατασκευὴν παντὸς εἴδους παστῶν ἐκ χοιρίνου κρέατος (salsiccie) ὁμοίων καὶ ἀπαραλλάκτων κατά τε τὴν γεῦσιν καὶ τὴν θεωρίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν καὶ ἰδίως τῆς ἰταλικῆς Βολονίας, πωλῶν αὐτὰς καθὼς καὶ ἄλλα ἐδώδιμα εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς ἐν τῷ καταστήματί μου κειμένῳ ἐν Πειραιεῖ κατὰ τὴν ὁδὸν Νικήτα ἀριθ. 3 πλησίον τοῦ τηλεγραφείου ἀπέναντι τῆς Στρατιωτικῆς τῶν Εὐελπίδων σχολῆς καὶ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ὑποκατάστημα ὁδὸς Αἰόλου ἀριθ. 132 διευθυνόμενον παρὰ τοῦ κ. Α. Ρ. ΜΟΖΙΑΝΗ. 4

Γ. Π. Μεγκότσης.

ΘΕΩΡΕΙΑ πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης Σειρᾶς ἐνοικιάζονται καθ' ἑκάστην παράστασιν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Γερασίμου κάτωθεν τῆς μεγάλης οἰκίας Μελᾶ. Ἡ δὲ ἐργολαβία τοῦ θεάτρου ἔχει πρὸς ἐνοικίασιν ταῦτα δι' ὅλην τὴν θεατρικὴν ποχήν.

Εἰδοποιῶ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι τὴν προμήθειαν ἐλαίου στέατος κτλ. ἣν ἐπὶ δημοπρασίας ἀνέλαβον διὰ τὸν Β. Ναύσταθμον καὶ τὰ πολεμ. πλοῖα ἀνέθεσα πρὸς τὸν Κύριον Ἰωάννην Γ. Μπέρτον καὶ οὗτος θὰ χορηγήσῃ ἅπαντα τὰ εἴδη ταῦτα κατὰ τὸ ἔτος 1882,

Πειραιεὺς 19 Δεκεμβρίου 1881

Ὁ Ἀναδ. Χορηγητὴς
Γεώργιος Ἐξωμερέτης.

Εἰδοποιῶ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἀνέλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Γεωργίου Ἐξωμερίτου τὴν προμήθειαν ἐλαίου, στέατος κτλ. διὰ τὰς Μηχανὰς τοῦ Β. Ναυστάθμου καὶ τῶν πολεμ. πλοίων διατηρῶν πρὸς τοῦτο ἀποθήκην ἀπέναντι τῆς οἰκίας Βούχερερ παρὰ τῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων ἐξ ἧς παραδοθήσονται καθ' ὅλον τὸ ἐπιὸν ἔτος 1882.

Πειραιεὺς 19 Δεκεμβρίου 1881

Ὁ ἀναλαβὼν
Ἰωάννης Γ. Μπέρτος.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 96 **Π. ΨΙΜΙΚΑΚΗ** ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 96

Διὰ τοῦ τελευταίου ἐξ Εὐρώπης ἀτμοπλοίου, ἐκομίσθησαν εἰς τὸ ῥηθὲν κατάστημα, διάφορα εἴδη ὡρολογίων τοῦ κόλπου τραπέζης καὶ τοίχου ὡς καὶ ἐγερτήρια, εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς, ἤτοι:

Χρυσᾶ τοῦ κόλπου παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Ἀργυρᾶ ἐπίσης παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 15 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου κούκους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Ἐγερτήρια παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 12 καὶ ἄνω. [Γ4]

Α. ΜΠΡΕΛΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ
CHIRURGIEN DENDISTE

Ὁδὸς Νίκης ὄπισθεν τοῦ παρὰ τῇ ἀγγλ. ἐκκλησίᾳ ἀγαλματοποιείου

Θεραπεύει τὰ νοσήματα τῶν οὔλων καὶ τῶν ὀδόντων καὶ πᾶν τὸ ἀφορῶν τὸν κλάδον του. Κατασκευάζει τεχνητοὺς ὀδόντας καθ' ἅπαντα τὰ συστήματα, ἐγγυώμενος περὶ τῆς ἀρίστης αὐτῶν ἐφαρμογῆς καὶ στερεότητος. Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 4 μ. μ. 6

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ παρὰ τῷ ἀναυρητηρίῳ καὶ ἀπέναντι τῆς ὡραίας Ἑλλάδος κείμενον ξενοδοχεῖον πρώην «**Δήμητρα**» ἀνεκαινίσθη καθ' ὅλα, μετωνομασθὲν Ξενοδοχεῖον ὁ «ΠΟΣΕΙΔΩΝ». Ἐπεσκευασθὲν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς καλαισθησίας, καὶ πλουτισθὲν διὰ νέων ὅλως ἐπίπλων, καὶ σκευῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. Ἐμ. Ἀλεηγοῦ καὶ Μιχ. Λεκοῦ πρώην ὑπαλλήλου, τοῦ γνωστοῦ Ξενοδοχείου «Ὀλύμπια», παρέχει τῷ εὐγενεῖ κοινῷ τῆς πρωτευούσης καὶ παντὶ τῷ ἐπισκεπτομένῳ αὐτό, πλουσίαν τροφὴν καὶ καθαράν.

Τιμαὶ μετριώταται.—Ὑπηρεσία πρόθυμος.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΧΡ. Ι. ΓΕΩΡΓΑΔΟΥ

Ἀπέναντι τῆς Ὡραίας Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ γνήσιον τοῦτο κατάστημα ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν πίλων, ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ὁποίων ἔχει ἀποκτήσει πλέον τὴν πρώτην ὑπόληψιν παρὰ τῷ Στρατῷ, κατασκευάζονται καὶ κασκέτα (κοῦκοι) περὶ τῆς κομψότητος, στερεότητος καὶ εὐθυνίας τῶν ὁποίων δύναται πᾶς τις νὰ πεισθῇ.

Τὸ κατάστημα τοῦτο χορηγεῖ εἰς τοὺς ἐμπορευομένους τὸ εἶδος τοῦτο ὅσην ποσότητα ἂν θέλωσιν ἐξ αὐτῶν. [Γ24*—ι]

ΕΣΙ ΤΟ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ

Κ. Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΟΥ

Ἐκομίσθησαν

ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως διάφορα εἴδη χρήσιμα ἀπολύτως εἰς τοὺς πάσχοντας, ἤτοι **οὐροδοχεῖα** γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν, γερόντων καὶ κατακοίτων, **ψυκτῆρες πουλβορεζατὲρ** διαφόρων εἰδῶν, **προσκέφαλα ἀέρος, θέματα** διαφόρων εἰδῶν, **κλύσματα** καὶ πλεῖστα ἄλλα εἴδη φαρμακευτικῶν εἰδικοτήτων.

Ἅπαντα δὲ γνήσια καὶ εἰς τιμὰς μετρίας

Κάτωθι τῆς οἰκίας Μπαλάνου παρὰ τὰ Χαυτεῖα.

[15—ιγ.]

ΜΕΓΑ ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Π. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΥ

Ὑπὸ τὴν οἰκίαν **Σπ. Λάμπρου** πρώην **Μπαλάνου.**

30—ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ—30

Τὸ ῥηθὲν Καπνεμπορικὸν Κατάστημα ἐπλουτίσθη νεωστὶ διὰ ποικίλων εἰδῶν σιγάρων **Πούρων Ἀβάνης**, ἐκ διαφόρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης, εἰς κουτία παντὸς μεγέθους καλλιτεχνικῶς ἐπεξεργασμένα, καταλληλότατα διὰ δῶρα τοῦ Νέου Ἔτους.

Ὡσαύτως ἐκομίσατο μεγάλην συλλογὴν **Πιπῶν** ἐξ Ἠλέκτρου (κιτρίνου καὶ μέλανος) καὶ **Σεπέου**, εἰς μικρὰ καὶ μεγάλα σχήματα.

Πρὸς δὲ καταλληλόταται διὰ μποναμάδες **Καπνοθῆκαι** καὶ **Σιγαροθῆκαι** παντὸς σχήματος ἐκ Δέρματος Ρωσσικοῦ, Βιδέλου, Γάντι, Μαροκίνη καὶ λοιπά.

Ἐργοστάσιον Σιγαρέτων ἐκ διαφόρων καπνῶν **Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος.**

Τιμαὶ λίαν μέτριαι. [Β30]

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Ο ΗΛΙΟΣ

THE SUN FIRE OFFICE

Ἱδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὸ ἔτος **1710**

Ἡ ἑταιρία αὕτη ἀσφαλίζει σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰ τρεχούμενα ἀσφάλιστρα.

Τὸ ἀσφαλισθὲν ποσὸν κατὰ τὸ 1879 συμποσοῦται εἰς λίρας ἀγγλικὰς 262,492,461.

Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς ἑταιρίας ἱκανοποιεῖται ἐνταῦθα διὰ τοῦ πράκτορος πληρώματος ἀκριβῶς καὶ προθύμως.

Ἡ ἑταιρία ἀναγνωρίζει τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

Ἡ ἑταιρία δέχεται πενταετεῖς ἀσφαλείας προκαταβαλλομένων ἀσφαλίστρων 4 ἐτῶν.

Κυριακῷ καὶ Σία ἐν Πειραιεῖ.
Δ. Ἀγγελοπούλῳ ἐν Πάτραις.
Γαβριὴλ Μακρῆς ἐν Ζακύνθῳ.
Ι. Ε. ΜΑΣΣΩΝ Πράκτωρ ἐν Ἀθήναις.

Σημ. Τὰ Συμβόλαια τῆς Ἑταιρίας ταύτης δέχεται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. **71.** (Γ9)

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΛΑΜΠΑΚΗ

(Ἀντικρὺ τοῦ κήπου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν)

Πλουτισθὲν ἀρτίως ἐκ τῶν καλλίστων εὐρωπαϊκῶν καταστημάτων ἄριστα μηχανήματα καὶ χημικὰς σκευασίας δέχεται καὶ ἐκτελεῖ παντὸς εἴδους ἐργασίας ἤτοι:

Ἀντιγραφὰς ἀπὸ μικρῶν φωτογραφιῶν εἰς μεγάλας, ἐλαιογραφιῶν, τοποθεσιῶν, μνημείων, κήπων, ἀγαλμάτων, εἰκόνων διὰ ἡμερολόγια καὶ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, χειρόγραφα κτλ. Φωτογραφήσεις ἀτόμων οἱασδήποτε ἡλικίας ΑΚΑΡΙΑΙΩΣ.

Παρὰ μόνῳ τῷ καταστήματι τούτῳ ἐκομίσθη πρῶτον ὄντως ἐν Ἑλλάδι μηχανὴ πρὸς ἐκτέλεσιν μικροσκοπικῶν φωτογραφιῶν ἐν εἴδει γραμματοσήμου διὰ χρῆσιν ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν, ἐπισκεπτηρίων κ. λ. πρὸς δρ. ν. 3 τὴν δωδεκάδα καὶ δρ. ν. 15 τὴν ἑκατοστύα.

Τὰ ἔργα ἐκτελοῦνται ἐπὶ τοῦ ἐκλεκτοτέρου ἀμερικανικοῦ χάρτου καὶ ἐστιλβωμένου.

Ἐργάζεται ὑπὸ οἱανδήποτε ἀτμοσφαιρικὴν κατάστασιν ἀπὸ τῆς 8 π. μ. μέχρι 4 μ. μ. καθ' ἑκάστην.

Τιμὴ τῶν φωτογραφιῶν συνήθους μεγέθους δρ. ν. 8 ἢ 12 ἄς.

Σχολὴ φωτογραφικὴ ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι.

Γίνονται δεκταὶ ἐργασίαι καὶ ἐκτὸς τοῦ καταστήματος. [14*—ιγ']

ΟΙΝΟΣ ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ

1 δρ. ἡ μπότζα — ἡ ὀκᾶ λεπ. 50

ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῶν

ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΩΝ

ἀπέναντι τῆς βρύσεως Λέκα. [Γ28]

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη κατάστημα τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀλεβυζάκη πωλοῦνται καὶ ἐνοικιάζονται κλειδοκύμβαλα καὶ φισαρμόνικαι, παρεχομένης πάσης εὐκολίας εἰς τοὺς προσερχομένους. [Γ34]

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία	Δραχ. ν.	12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	»	16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ	Λ. Τουρ.	1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ	Φράγκα	25

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1123

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 30 Δεκεμβρίου 1881 — ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Δ. ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10 Ἰανουαρίου.—Ἡ πρὸς τὸν κεδίβην κοινὴ διακοίνωσις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας λέγει, ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἀπόφασιν ἔχουσι νὰ συνεργασθῶσιν, ὅπως ἐμποδίσωσι πᾶσαν περιπλοκὴν δυναμένην νὰ διαταράξῃ τὸ ἐν Αἰγύπτῳ ἰσχῦον καθεστώς.

REUTER

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καθὰ βεβαιοῦται διωρίσθη τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐν Λαρίσσῃ καταρτισθέντος Ἐφετείου, διοριζομένου προέδρου αὐτοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐφέτου κ. Π. Δ. Ἰωαννίδου, εἰσαγγελεὺς κατ' ἄλλους μὲν τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ἐφέτου κ. Π. Μενελάου, κατ' ἄλλους δὲ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐφέτου κ. Σ. Βλάχου καὶ μελῶν αὐτοῦ τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν κ.κ. Σ. Ἀραβαντινοῦ, Α. Χωματιανοῦ καὶ Κ. Παρασκευαΐδη καὶ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Σύρῳ πρωτοδικῶν κ. Ὀθωναίου. Ἐὰν θέσωμεν κατὰ μέρος τὴν παράνομον κυβερνητικὴν ἐνέργειαν ἐπὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν δικαστικῶν ἐν γένει ἀρχῶν ἐν ταῖς προσαρτηθείσαις ἐπαρχίαις, ὁμολογοῦμεν ὅτι πάντες οἱ ἀγγελλόμενοι διορισμοὶ εἶναι ἐπιτυχέστατοι, εἰδικῶς δὲ περὶ τῶν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν λαμβανομένων μελῶν τοῦ νέου Ἐφετείου, ὁμιλοῦντες, δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν δημοσίᾳ ὅτι ἡ προαγωγὴ αὐτῶν ὀφείλεται εἰς τὴν μακροχρόνιον καὶ εὐδοκιμοτάτην ὑπηρεσίαν, τῆς ὁποίας τὴν μνήμην θέλει τηρήσει πάντοτε ὁ ἐν Ἀθήναις δικαστικὸς κόσμος.

— Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ σημερινῇ «Πρωΐᾳ» τὰ ἑπόμενα:

«Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον μελετῶσι τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν ἐπισκοπικῶν ἑδρῶν.

»Ἀλλ' ἐν μέσαις Ἀθήναις, ἐν αἷς ἑδρεύει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, καὶ ὧν μητροπολίτης τυγχάνει αὐτὸς ὁ πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ προσηλυτισμὸς ἀγρυπνεῖ καὶ ἐργάζεται.

»Πρό τινων ἡμερῶν συνεστήσαμεν, καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ συνάδελφος «Νέα Ἐφημερίς», εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῆς Αὐλῆς καὶ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν πολυμελῆ οἰκογένειαν, ἀπορφανισθεῖσαν καὶ ἐν ἐσχάτῃ ἐνδείᾳ, ἐργάτου τιμίου καὶ τεχνίτου τῆς Αὐλῆς.

»Νεᾶνις, ἧς δὲν θέλομεν νὰ εἴπωμεν τὸ ὄνομα, προσέρχεται παρὰ τῇ πασχούσῃ οἰκογενείᾳ, βλέπει τὴν ἐν αὐτῇ βασιλεύουσαν στέρησιν, καὶ δίδει χαρτονόμισμα δραχ. νέων πέντε βοήθημα ἐκ τοῦ ὑ σ τ ε ρ ή μ α τ ό ς της, ἀλλ' ἐπὶ ἀ π ο δ ε ί ξ ε ι. Προστίθησι δέ, ὅτι ἐκεῖ, παρὰ τῇ Ἀκαδημίᾳ, καλὸν ἦτο ν' ἀποστέλλωνται τὰ ὀρφανά, ὅπου ἀναπτύσσεται τὸ Εὐαγγέλιον, διδάσκεται ἡ πρὸς τοὺς γονεῖς ὑπακοή, δύνανται νὰ εὕρωσιν ὑπόδησιν, καὶ ἐνίοτε μικρὸν βοήθημα.

»Δὲν θὰ γείνωμεν ἡμεῖς κ ή ν σ ο ρ ε ς τῆς παρ' ἡμῖν φιλανθρωπίας, ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ὤφειλον νὰ προηγηθῶσι τῶν προσηλυτιστῶν ἄλλοι, εἴτε λόγῳ τοῦ ἀξιώματός των εἴτε λόγῳ τῆς καταστάσεώς των, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ ὁ ἀποθανὼν τίμιος ἐργάτης, καίτοι ἀνήκων αὐτὸς εἰς τὸ δυτικὸν δόγμα, τὰ τέκνα του ὅμως προσήνεγκεν εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν, ὅπερ ἀπεστέρησεν αὐτὸν βοηθείας, ὅτε πρό τινων ἐτῶν πυρκαϊὰ ἀπετέφρωσε τὸ κατάστημά του, ἀλλὰ διὰ τὴν στέρησιν τῆς ὁποίας δὲν κατεδέχθη ὑπερήφανος νὰ ἐκφράσῃ παράπονον.

»Ἀναγράφομεν δὲ ταῦτα, ἵνα ὑποδείξωμεν, ὅτι ὑπάρχουσι καί τινες ἄλλαι ἐνέργειαι, δυνάμεναι νὰ προηγηθῶσι τῆς πληρώσεως τῶν κενῶν ἐπισκοπικῶν ἑδρῶν».

— Ἡ ὡρισμένη προθεσμία πρὸς πληρωμὴν τῆς τρίτης δόσεως τῶν μετόχων τῆς πανελληνίου ἀτμοπλοΐκῆς ἑταιρίας ἄρχεται τὴν 1 Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 5 τοῦ ἰδίου.

— Ἡ μεταξὺ Ἰωαννίνων καὶ Ἄρτης ἀλληλογραφία θὰ ἐκτελῆται διὰ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Αὐστριακοῦ ταχυδρομείου.

— Τὴν 31 Ἰανουαρίου γενήσεται ἡ τακτικὴ γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

— Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐδόθη ἐν τῷ θεάτρῳ ἡ προαγγελθεῖσα παράστασις τῆς Perichole. Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ παράστασις ἐπέτυχε καὶ ἡ ἐπιδοκιμασία τοῦ ἀκροατηρίου ἐξηδηλώθη διὰ πολλῶν χειροκροτημάτων. Ἡ τὸ πρῶτον χθὲς ἐμφανισθεῖσα prima κ. Marie Harvey ἤρεσε πολύ· ἡ φωνὴ αὐτῆς δὲν εἶναι τόσον ἰσχυρά, ἀλλ' εἶναι γλυκεῖα καὶ τέρπει τὸν ἀκροώμενον. Εἶναι καλλίστη ἠθοποιὸς καὶ πρᾶγμα ὅπερ αἱ περισσότεραι τῶν ἠθοποιῶν τοῦ ἐλαφροῦ μελοδράματος στεροῦνται, δὲν εἶναι τόσον ἐνθουσιώδης εἰς τὰς κινήσεις αὐτῆς· ἐν τῇ μετριότητι αὐτῶν ἀνακαλύπτει ὁ παρατηρητὴς τὴν χάριν. Πιστεύομεν ὅτι ἡ κ. Marie Harvey δεόντως θέλει ἐκτιμηθῇ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ καὶ εἰς τὰ ἐπίλοιπα μελοδράματα. Καὶ οἱ ἄλλοι δὲ ἠθοποιοὶ ἐπέτυχον καὶ ἐν γένει ἡ παράστασις παρήγαγεν εἰς τὸ ἀκροατήριον εὐάρεστον ἐντύπωσιν· μόνον ὁ χορὸς χωλαίνει κατά τι ἀλλὰ καὶ τούτου ἡ διόρθωσις ταχεῖα, διότι ὁ κ. Κωστόπουλος ἔγραψεν ἤδη ὅπως προσέλθωσι καὶ ἄλλαι γυναῖκες τοῦ χοροῦ. Ἡ ὀρχήστρα εἶναι λαμπρότατα συγκροτημένη καὶ περὶ ταύτης θὰ κάμωμεν προσεχῶς ἰδιαιτέραν μνείαν· τὸ θέατρον ἦτο πλῆρες· καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ καὶ ἐν τοῖς θεωρείοις ἀνεγνώριζέ τις ὅλην τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν. Καὶ ἀπόψε πάλιν ἡ ὡραία Perichole.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀφίκετο εἰς Ἄρταν ὁ Ἀσήμ-βέης, γενικὸς πρόξενος τῆς Τουρκίας.

— Μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως ἀναγγέλομεν ὅτι ὁ γνωστὸς Ἕλλην Καλλιτέχνης κ. Ιακωβίδης ἐξέθηκε ἐν τῇ τακτικῇ ἐκθέσει τοῦ ἐν Μονάχῳ καλλιτεχνικοῦ Συλλόγου νέον αὐτοῦ ἔργον, κεφαλὴν γυναικός, περὶ οὗ ἅπασαι αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες εὔφημον μνείαν ποιοῦνται.

— Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης εἰς τὰ κάτωθι δημοσιευόμενα παράπονα ἀξιοτίμων ἐκ Βόλου συμπολιτῶν μας. Τὰ παράπονα εἶνε δίκαια καὶ πρέπει ὅσον τὸ δυνατὸν ταχέως νὰ ἐκλείψωσιν ἀφορμαί, αἵτινες παραβλάπτουσι τὰ συμφέροντα συμπολιτῶν.

— Χθὲς ἅμαξα τρέχουσα παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν κατεπλάκωσε τὸν ἄλλοτε βουλευτὴν κ. Δηλιγιάννην ὅστις ἤδη καὶ διατελεῖ ἐν κινδύνῳ.

— Οἱ κ.κ. Γεώργιος Καριοφύλης ἐκ Κορίνθου, καὶ Νικόλαος Τσιριγώτης ἐκ Σπάρτης, πάνυ εὐδοκίμως ὑποστάντες χθὲς τὰς προφορικὰς αὐτῶν ἐξετάσεις, ἀνεκηρύχθησαν διδάκτορες τῆς Ἰατρικῆς, τυχόντες τοῦ ἐπιζήλου βαθμοῦ, λ ί α ν κ α λ ῶ ς, μετὰ πολλῶν καὶ θερμῶν ἐπαίνων. Ἐγκαρδίως συγχαίρομεν αὐτοῖς.

— Ἐν Λεβαδείᾳ ἐτελέσθησαν ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἀξιολόγου ἰατροῦ κ. Δημητρίου Μαγιάκου μετὰ τῆς χαριτοβρύτου καὶ εὐγενοῦς δεσποινίδος Σοφούλας Π. Νάκου.

— Ἐναυάγησε πλησίον τοῦ Καφηρέως τὸ ὑπὸ Ρωσσικὴν σημαίαν ἑλληνικὸν βρίκιον «Ἅγιος Νικόλαος» τοῦ πλοιάρχου κ. Ι. Χατζηνικολάου. Ὁμοίως παρὰ τὸ Ἀρτεμήσιον ἐναυάγησαν δύο ἐκ Σκιάθου πλοιάρια ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν ἐβυθίσθη αὔτανδρον. Καὶ ἄλλαι δὲ ἀπώλειαι ἀναγγέλλονται διότι καὶ τετάρτου ἀτμοπλοίου ἡ τύχη ἀγνοεῖται καὶ ἄλλου ἐκ Σκοπέλου τὸ ναυάγιον ἠγγέλθη προχθές.

— Δηλοῦμεν τῷ κ. Μ. Ράλλῃ, δικηγόρῳ καὶ ἀντιπροσώπῳ τοῦ ἐν Μεσσήνῃ Ἕλληνος Προξένου, ὅτι ὁ ἐπιστείλας ἡμῖν ἐκεῖθεν εἶναι ὁ κ. Δ. Πέρκας.

— Ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» τῆς Βιέννης ὁμολογεῖ ὅτι ἡ περιᾳδομένη γερμανοτουρκικὴ συμμαχία εἶναι ὀνειροπόλημα. «Πρὸ ἓξ ἐτῶν, λέγει τὴν συμμα-

---

85=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=85

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη

Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ — ΤΙΤΙΚΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ — ΒΑΤΕΡΛΟΥΗ

Μὴ βλέπωμεν ἐν Βατερλοὺῃ εἰμὴ ὅ,τι ὑπάρχει ἐν Βατερλούῃ. Πρόθεσιν ἐλευθερίας, ὄχι ποσῶς. Ἡ ἀντεπανάστασις ἠλευθέριαζεν ἄκουσα, καθὼς ὁ Ναπολέων ἦτον ἀκούσιος ἐπαναστάτης.

Τὸ βάθος τῆς Εὐρώπης, μετὰ τὴν Βατερλούην ὑπῆρξε σκοτεινόν. Πελωρίου τινὸς πράγματος ἀπέμεινε τὸ κενὸν ἐπὶ καιρὸν πολὺν διὰ τῆς ἐξαλείψεως τοῦ Ναπολέοντος. Εἰσῆλθον οἱ βασιλεῖς εἰς τὸ κενὸν τοῦτο, καὶ ἐδράξατο ἡ παλαιὰ Εὐρώπη τῆς εὐκαιρίας ὅπως μεταρρυθμίσῃ ἑαυτήν· ἐσχηματίσθη δὲ συμμαχία της, Ἱερὰ κληθεῖσα.

Ἀπέναντι καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς παλαιᾶς ταύτης Εὐρώπης, ἀναπλασθείσης, ἐσχεδιάσθησαν οἱ χαρακτῆρες νέας τινὸς Γαλλίας. Τὸ μέλλον, ὃ εἶχε χλευάσει ὁ αὐτοκράτωρ, ἔκαμε τὴν εἴσοδον αὐτοῦ. Εἶχε δ' ἐπὶ τοῦ μετώπου του ἄστρον, Ἐ λ ε υ θ ε ρ ί α, πρὸς ὃ ἐστρέφησαν τὰ διάπυρα τῶν νέων γενεῶν ὄμματα. Πρᾶγμα παράδοξον· ἠράσθησαν τοῦ τε μέλλοντος τούτου, τῆς Ἐλευθερίας, καὶ τοῦ παρελθόντος, τοῦ Ναπολέοντος ἐνταυτῷ. Ἡ ἧττα ἐμεγάλυνε τὸν ἡττηθέντα. Ὁ πεπτωκὼς Βοναπάρτης ἐφαίνετο ὑψηλότερος τοῦ ὀρθίου Ναπολέοντος. Οἱ θριαμβεύσαντες ἐπτοήθησαν. Ἡ Ἀγγλία διώρισε δεσμοφύλακα αὐτοῦ τὸν Οὔδσωνα Λόου, καὶ ἡ Γαλλία ἔστελεν ὡς κατάσκοπόν του τὸν Μονσχενού. Αἱ ἐσταυρωμέναι χεῖρές του κατέστησαν ἡ ἀνησυχία τῶν θρόνων. Ὁ Ἀλέξανδρος τῆς Ρωσσίας τὸν ἀπεκάλει «ἡ ἀϋπνία μου». Ὁ φόβος οὗτος προήρχετο ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπαναστάσεως ὃ εἶχεν ἐφ' ἑαυτοῦ. Τὸ φάντασμά του ἐπροξένει τρόμον εἰς τὸν παλαιὸν κόσμον. Οἱ βασιλεῖς ἐβασίλευσαν, κακῶς ἡσυχοῦντες ἐνόσῳ ἔβλεπον εἰς τὸν ὁρίζοντα τὸν βράχον τῆς Ἁγίας Ἑλένης.

Ἐνῷ ὁ Ναπολέων ἐψυχορράγει εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξορίας, οἱ ἑξηκονταχισχίλιοι ἄνδρες οἱ πεσόντες ἐν Βατερλούῃ ἐσάπησαν ἡσύχως, καὶ εἰς τὸν κόσμον διεχύθη τι ἐκ τῆς εἰρήνης των. Ἡ ἐν Βιέννῃ πολιτικὴ σύνοδος συνέταξεν ἐν τούτοις τὰς συνθήκας τοῦ 1815, καὶ ἡ Εὐρώπη ὠνόμασε τοῦτο παλινόρθωσιν.

Ἰδοὺ τί ἡ Βατερλούη.

Ἀλλὰ τί πρὸς τὴν αἰωνιότητα; ὅλη αὕτη ἡ τρικυμία, ἡ νεφέλη, ὁ πόλεμος, καὶ ἡ μετὰ ταῦτα εἰρήνη, ὅλη αὕτη ἡ σκιά, οὐδὲ πρὸς στιγμὴν διετάραξε τὴν αἴγλην τοῦ ἀπείρου ὀφθαλμοῦ ἐκείνου, οὗ ἐνώπιον ἔντομον πηδῶν ἀπὸ χόρτου εἰς χόρτον εἶνε ἴσον τῷ ἀετῷ, πετῶντι ἀπὸ κωδωνοστασίου εἰς κωδωνοστάσιον.

ΙΣΤ'.

ΤΟ ΠΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΝΥΚΤΩΡ

Ἂς ἐπανέλθωμεν, διότι ἀνάγκη τοῦ βιβλίου τούτου, εἰς τὸ ὀλέθριον πεδίον ἐκεῖνο τῆς μάχης.

Τὴν 18 Ἰουνίου 1815 ὑπῆρχε πανσέληνος. Ταύτης τὸ φῶς συνέτεινεν εἰς τὴν θηριώδη καταδίωξιν τοῦ Βλυχέρου, κατέδειξε τὰ ἴχνη τῶν ἀποδιδρασκόντων, παρέδωκε τὰ δύστηνα ἐκεῖνα πλήθη εἰς τὸ ἀμείλικτον πρωσσικὸν ἱππικόν, καὶ συνέτρεξεν εἰς τὴν αὐτῶν σφαγήν.

Μετὰ τὸν τελευταῖον κανονιοβολισμόν, ἡ πεδιὰς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἔμεινεν ἐρήμη. Οἱ Ἄγγλοι ἦλθον καὶ ἐσκήνωσαν ἐν ᾧ τόπῳ ἦσαν πρὶν οἱ Γάλλοι. Οὕτω πιστοποιεῖται συνήθως ἡ νίκη· ὅταν ὁ νικητὴς κειτασθῇ εἰς τὴν κοίτην τοῦ ἡττηθέντος. Οἱ Ἄγγλοι λοιπὸν ἦναψαν τὰς πυρὰς των πέραν τῆς Ροσόμμης· οἱ δὲ Πρῶσσοι, ἀρεθέντες κατὰ τῶν τρεπομένων εἰς φυγήν, εἶχον προχωρήσει. Ὁ Βελλιγκτὼν ἐπορεύθη εἰς τὸ χωρίον Βατερλούην ἵνα γράψῃ τὴν ἔκθεσίν του πρὸς τὸν λόρδον Βαθοῦρστ.

Ἡ Βατερλούη οὐδὲν εἶχε πράξει· ἔμεινεν ἡμίσειαν λεύγαν μακρὰν τοῦ δράματος. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ἐκανονιοβολήθη, τὸ Οὐγομόντιον ἐπυρπολήθη, ἡ Παπελόττη ἐπυρπολήθη, τὸ Πλαγκενάτον ἐπυρπολήθη, ἡ Αἰσαίντη ἡλώθη ἐξ ἐφόδου, ἡ Βελλαλιάντη ἐγένετο μάρτυς τοῦ ἀσπασμοῦ τῶν δύο νικητῶν· μόλις εἶνε γνωστὰ τὰ ὀνόματα τῶν τόπων τούτων, καὶ ἡ Βατερλούη, ἥτις οὐδὲν μέρος ἔλαβεν εἰς τὴν μάχην, ἠξιώθη ὅλης τῆς τιμῆς.

Δὲν εἴμεθα ἐκ τῶν κολάκων τοῦ πολέμου· χρείας τυχούσης, λέγομεν τὰς ἀληθείας του. Ὁ πόλεμος ἔχει φρικτὰ κάλλη, ἅτινα καὶ οὐδόλως ἀπεσιωπήσαμεν· ἀλλ' ὁμολογητέον ὅτι ἔχει καί τινα πράγματα δυσειδῆ, καὶ τούτων τὸ καταπληκτικώτερον, εἶνε ἡ ταχύτης δι' ἧς ἀπογυμνοῦνται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν νίκην. Ἡ μετὰ πᾶσαν μάχην ἐπιοῦσα αὐγὴ ἀνατέλλει πάντοτε ἐπὶ γυμνῶν πτωμάτων.

Τίς ὁ ἀπεργαζόμενος τοῦτο; Τίς ὁ ἀμαυρῶν οὕτω πως τὸν θρίαμβον! Τίς ἡ μυσαρὰ χεὶρ ἡ λαθραίως εἰσδύουσα εἰς τοὺς θυλάκους τῆς νίκης; Τίνες οἱ βαλαντιοτόμοι οἵτινες τὸ κατόπιν τῆς δόξης αἰσχροκερδοῦν; Φιλόσοφοί τινες, ὁ Βολταῖρος σὺν τοῖς ἄλλοις, βεβαιοῦν ὅτι οὗτοι εἶνε αὐτοὶ ἐκεῖνοι εἰς οὓς χρεωστεῖται ἡ δόξα. Εἶνε, ὡς λέγουν, πάλιν αὐτοί· δὲν ὑπάρχει περὶ τούτου ἀμφιβολία· οἱ ἀπομείναντες ὄρθιοι λαφυραγωγοῦν τοὺς πεσόντας χαμαί. Ὁ ἥρως τῆς ἡμέρας γίνεται τὴν νύκτα βρυκόλακκος. Ἄλλως τε δ' ἔχει καὶ κατά τι δικαίωμα νὰ λωποδυτῇ τις πτῶμα οὗτινος αὐτὸς εἶνε ὁ παραίτιος.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, δὲν πιστεύομεν τοῦτο. Μία καὶ ἡ αὐτὴ χεὶρ νὰ δρέπῃ δάφνας, καὶ ἅμα νὰ κλέπτῃ τὰ ὑποδήματα ἑνὸς νεκροῦ, εἰς ἡμᾶς φαίνεται ἀδύνατον.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι, συνήθως μετὰ τοὺς νικητάς, ἔρχονται οἱ κλέπται. Ἀλλ' ἐρρέτω ἀφ' ἡμῶν ἡ ὑπόνοια ὅτι ὁ στρατιώτης, μάλιστα δὲ ὁ στρατιώτης τῶν παρόντων καιρῶν, κατέρχεται εἰς τοιαύτην πρᾶξιν. Πᾶς στρατὸς ἔχει καὶ μίαν οὐράν· ἡ κατηγορία πρέπει νὰ ἐπιπέσῃ εἰς αὐτήν. Νυκτερίδες μᾶλλον

χίαν ταύτην θὰ ἐχαιρετίζομεν μετὰ χαρᾶς, διότι θὰ ἐκώλυε τὸν ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον, θὰ προελάμβανεν ἀνεκδιηγήτους συμφορὰς καὶ θ' ἀνέβαλλεν ἐπὶ ἕνα αἰῶνα τὴν κατάλυσιν τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, ἧς αἱ συνέπειαι πληροῦσιν νῦν δέους πάντα τὰ κράτη. Ἀλλὰ σήμερον ἡ ἰδέα διατοποῦται λίαν ἀργὰ καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ παρακωλύσῃ τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων.»

ΤΟ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑ

«Ὁ ὑπηρέτης τοῦ ἀξιοτίμου ἡμῶν συμπολίτου κ. Γ. Βούδλεϋ, γνωστὸς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Γεώργιος Πετράλδος, κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν κυρίων του, εὑρισκομένων κατ' ἐκείνην τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ θέατρον, ἀπέκτεινε κατὰ τρόπον οἰκτρὸν τὴν ὑπηρέτριαν τῆς οἰκίας, γυναῖκα ἡλικιωμένην καὶ μητέρα οἰκογενείας, πρῶτον μὲν κτυπήσας αὐτὴν διὰ βαρέως ὀργάνου κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατόπιν ἀποκόψας αὐτῇ τὸν λάρυγγα, καὶ ἀμέσως ἐπεδόθη εἰς διαρπαγὴν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ εὑρισκομένων χρημάτων καὶ πολυτίμων σκευῶν, ἀφαιρέσας ἐξ ἐκείνων μὲν περὶ τὰς 6 χιλιάδας δραχμὰς ἰσάξια δὲ ἐκ τούτων. Ἵνα δὲ καλύψῃ τὸ δεινὸν ἔγκλημά του ἐτοποθέτησε τὸ πτῶμα τῆς δυστυχοῦς ὑπηρετρίας ἐπὶ καθίσματος, ἤλειψεν αὐτὸ διὰ πετρελαίου καὶ ἔθετο εἰς αὐτὸ πῦρ· διὰ πετρελαίου ἤλειψεν ἔπειτα τὰ ἔπιπλα τῆς οἰκίας, τοὺς τάπητας, τὰς κλίνας, τὰς θύρας καὶ θέσας πῦρ εἰς αὐτὰ ἀπῆλθε λαβὼν ἵππον ἔκ τινος χανίου, ὃν εἶχε μισθώσει ἀπὸ πρωΐας, καὶ ἔλαβε τὴν πρὸς τὸν Πύργον ἄγουσαν. Ἐπανελθοῦσα ἡ οἰκογένεια τοῦ κ. Βούδλεϋ ἐκ τοῦ θεάτρου εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρεν αὐτὴν θέατρον τοῦ φοβεροῦ δράματος· τὴν ὑπηρέτριαν πυρίκαυστον, τὸ πῦρ ὑποβόσκον εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς οἰκίας καὶ ταύτην πεπληρωμένην ἀπαισίας δυσωδίας καὶ καπνοῦ.

Εὐτυχῶς τὸ πῦρ δὲν εἶχεν ἀναφλεχθῇ, καί τοι εἶχεν ἀποτεφρώσει τὰς κλίνας καί τινα ἐνδύματα, διότι κεκλεισμένης οὔσης τῆς οἰκίας δὲν ὑπετρέφετο ὑπὸ ἀνέμου, οὕτω δὲ κατορθώθη τῇ συνδρομῇ τῶν προσδραμόντων νὰ κατασταλῇ καὶ διασωθῇ οἱ οἰκία ἐξ ἀρεύκτου καταστροφῆς. Τὸ τριπλοῦν τοῦτο ἔγκλημα ἐνεποίησεν ἐνταῦθα ἀπερίγραπτον αἴσθησιν καὶ ἐνέβαλεν εἰς ὅλους τόσην ἀγανάκτησιν, ὥστε ἐὰν ὁ κακοῦργος συνελαμβάνετο αὐθημερόν, δυσκόλως ἡ ἔνοπλος δύναμις ἤθελε τὸν διασώσει ἐκ τῆς ἐκρήξεως τῆς κοινῆς ἀγανακτήσεως καὶ πιθανῶς ἤθελε ὑποβληθῇ εἰς τὴν σύντονον διαδικασίαν τοῦ γνωστοῦ Ἀμερικανικοῦ «Λυντσίου νόμου». Ἀληθῆ ἀνακούφισιν ᾐσθάνθη ἐνταῦθα τὸ κοινὸν ὁπόταν μετὰ εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν παρέλευσιν ἀνηγγέλθη ἡ σύλληψις τοῦ κακούργου κατὰ τὴν Γαστούνην καὶ πάντες ἀνυπομόνως ἀνέμενον νὰ ἴδωσι τὸ τέρας τοῦτο. Χθὲς ὡδηγήθη ἐνταῦθα καὶ ὑπεβλήθη ἀμέσως εἰς ἀνάκρισιν, λέγεται δὲ ὅτι ὡμολόγησε τὸ ἔγκλημά του· ὑποδεικνύει δὲ συναυτουργοὺς αὐτοῦ καὶ ἄλλους, ἀλλὰ τὰ κλαπέντα δὲν ἀνεκαλύφθησαν εἰσέτι. Κατὰ τὴν ἀνάκρισιν προέκυψεν, ὅτι δὲν ὀνομάζεται Γεώργιος Πετράλδος ἀλλὰ Ν ι κ ό λ α ο ς Π ε τ μ ε ζ ᾶ ς, καὶ ὅτι εἶναι αὐτὸς ἐκεῖνος, ὅστις πρό τινος καιροῦ μετ' ἄλλου τινὸς ἀπέκτειναν ἐν Σύρῳ θερμαστήν τινα, οὗτινος τὸ σῶμα κατακερματίσαντες ἔθεντο εἰς κιβώτιον καὶ ἔρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ὅτι συνδέεται καὶ πρὸς ἄλλας ἐγκληματικὰς πράξεις λαβούσας χώραν ἀλλαχοῦ. Ὁ ἐγκληματίας οὗτος εἶναι μόλις εἴκοσι καὶ ὀκτὼ ἐτῶν, ἀναστήματος βραχυτέρου τοῦ μετρίου καὶ μελαχροινός.

Φέρει ἐπὶ βραχέος τραχήλου κεφαλὴν ὀγκώδη καὶ ἐν δυσαναλογίᾳ πρὸς τὸ λοιπὸν σῶμα· ἔχει τὸ μέτωπον ἀναπεπταμένον καὶ πρὸς τὰ ἄνω ἐξογκούμενον, ὑπ' αὐτὸ δὲ ὀφρῦς συνηνωμένας μακρὰς καὶ εὐθείας· ὀφθαλμοὺς μέλανας, ἀμυγδαλοειδεῖς, ζωηροὺς καὶ ἀνησύχους, φέρει γένειον μέλαν, βραχὺ καὶ ἀραιόν. Διατηρεῖ ἀξιοπαρατήρητον ἀπάθειαν, εἶναι ὀλιγόλογος, καὶ ἀπαντᾷ διὰ βραχέων ἐρωτώμενος· φαίνεται, ὅτι κατανοεῖ τὴν δεινὴν θέσιν του καὶ μετ' ἀδιαφορίας ὑφίσταται τοὺς ἐλέγχους τῶν πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνομένων, πρὸς οὓς ἐνίοτε ἀπαντᾷ μετὰ προπετείας ἢ εἰρωνείας. Χθὲς ἐφωτογραφήθη κατὰ παραγγελίαν τῆς ἀνακρίσεως, ἄπειρον δὲ πλῆθος ἐπὶ ὥρας ἀνέμενεν ἔξωθεν τοῦ γραφείου τῆς Εἰσαγγελίας, ὅπως τὸν ἴδῃ.»

(Ἐκ τοῦ «Φορολογουμένου Πατρῶν»)

ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΑ ΕΝ ΑΛΛΑΔΙ.

Μία τῶν μεγαλειτέρων πληγῶν τοῦ δημοσίου θησαυροῦ τῆς Ἑλλάδος εἶναι τὰ καθυστεροῦντα τῶν ἐσόδων αὐτοῦ. Μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1878 ἀνεβιβάζετο τὸ ποσὸν αὐτῶν εἰς δρ. 88,632,178. Μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1880 κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐπροβιβάσθησαν ἔτι μᾶλλον, ὑπολογιζόμενα τὸ ὅλον εἰς 96 ἑκατομμύρια. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ πάντως σοβαρὸν αὐτὸ ποσὸν δὲν εἶναι παρὰ κεφάλαιον. Ἐὰν προσθέσωμεν καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν, προσεγγίζομεν εἰς τὴν κολοσσαίαν ποσότητα 250 περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Τοιαύτη εἶναι ἡ οἰκονομικὴ πληγὴ τῆς Ἑλλάδος! Ἀποδεικνύει ἐλαττωματικὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν. Ὅλοι θέλουσι νὰ ὠφεληθῶσιν ἐξ αὐτῶν. Ὁ δὲ δημόσιος θησαυρὸς ὁμοιάζει πρὸς θνησιμαῖον, τὸ ὁποῖον δάκνουσι καὶ λύκοι καὶ κόρακες καὶ σκώληκες. Ἔπρεπε πρὸ καιροῦ νὰ θύσωμεν εἰς τὴν πολιοῦχον θεὰν τῶν Ἀθηνῶν, ὅπως στείλῃ αὐτὴ εἰς τὸν τόπον τὴν σκιὰν τοῦ μεγάλου τῆς ἀρχαιότητος ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ Λυκούργου, ὅστις ἐπὶ 40 ἔτη διευθύνας τὰ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ οἰκονομικὰ ἠδύνατο ἐπὶ τέλους νὰ εὕρῃ ἐν τῇ ἐθνικῇ ἀναγεννήσει τοὺς μιμητάς του.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, κατὰ διαφόρους περιόδους τὰ καθυστεροῦντα τῆς Ἑλλάδος ἐνησχόλησαν τὸν νομοθέτην αὐτῆς. Τὸ δυστύχημα εἶναι, ὅτι τὸν ἐνησχόλησαν οὐχὶ ἐκ τῆς πρακτικῆς ἐπόψεως τῆς ἀληθοῦς ἐκκαθαρίσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπικινδύνου τῆς τῶν χρεῶν τουτέστι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀφέσεως. Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα νομοθετήματα καὶ ἰδίως τὸ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ἐπιγράφεται «περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν μέχρι τοῦ 1876 καθυστερούντων», καὶ ἡ οὐσία αὐτοῦ δὲν εἶναι εἰμὴ ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅλων τῶν τόκων ἄφεσις, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν κεφαλαίων τῶν μέχρι τοῦ ἔτους 1851 ὀφειλομένων, ἐκ φόρων, δικαιωμάτων ἐπικαρπίας, ἐξόδων, τελῶν, προστίμων καὶ χρηματικῶν ποινῶν. Τῆς πρώτης ἀφέσεως, δηλαδὴ τῆς τῶν τόκων, ἐξαιροῦνται τὰ ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως προερχόμενα.

Ἡμεῖς ὡς ἀληθῆ ἐκκαθαριστικὴν μέθοδον ὑπολαμβάνομεν ἑτέραν. Ἐν πρώτοις διαχωρισμὸς τῶν ἀπόρων ἀπὸ τῶν εὐπόρων ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, διὰ τῆς νομικῆς καὶ λοιπῆς ἐν τῇ πολιτικῇ μηχανῇ λειτουργίας. Πρὸς τοὺς ἀπόρους καὶ μικροὺς ἄφεσις, πρὸς τοὺς εὐπόρους καὶ μεγάλους καταδίωξις. Ἀναπόφευκτος ἦτο ἡ κατάρτισις βιβλίου μεθοδικοῦ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου μετὰ πληροφοριῶν πρὸς ἕκαστον περὶ τοῦ εἴδους τῆς ὀφειλῆς, τοῦ ἀξιοχρέου τοῦ προσώπου καὶ τῆς ἄλλης ἀσφαλείας τῆς ἀπαιτήσεως. Καταδίωξις αὐστηρὰ δι' ἑκάστου προσωπικοῦ, ἐξοριζομένων τῶν ἐπεμβάσεων τῆς πολιτικῆς. Τελικὸν δὲ πόρισμα ἡ παραπομπὴ τῶν ἀναξιοχρέων ὀφειλετῶν εἰς τὴν μερίδα «Κέρδη καὶ Ζημίαι». Ἀπ' ἐναντίας ἡ ἀντίθετος πάντοτε ἐπεκράτησεν οἰκονομικὴ ἐν τοῖς δημοσίοις τακτική. «Παλαίωσον τὰ χρέη σου», ἰδοὺ ἡ συμβουλὴ τῆς διαχειρίσεώς της εἰς τοὺς νεμομένους τὰ κοινά. Τὸ ἀκαταδίωκτον ἀποτελεῖ τοιουτοτρόπως ἀσπίδα, ἥτις τοὺς ἐπιτηδειοτέρους ὠφελεῖ. Περὶ τῶν μικρῶν οὐδεὶς λόγος· αὐτοὶ πάντοτε πληρόνουν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ εἰσπράκτορος εἰς τὴν σκιὰν τοῦ χωροφύλακος! Διὰ τοὺς ἐπιτηδείους ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν ἡ ἐν Νεαπόλει πρακτικὴ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, καθ' ἣν οἱ ὀφειλέται δὲν κατεδιώκοντο διαρκούσης τῆς ἐγκυμοσύνης τῆς Βασιλίσσης Ἡ ἐγκυμοσύνη τῆς πολιτικῆς εἶναι διαρκής, μέχρις ὅτου ἔλθῃ ἡ ἐκκαθάρισίς της, ὁποίαν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν!

Ἀντὶ τοιούτων μέτρων καὶ παραπλησίων ἄλλων προετιμήθη ἡ χύσις τοῦ δημοσίου σκάφους. Ἠκούσαμεν, ὅτι βάρος ἀφόρητον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους ἀποτελοῦσι τὰ ἀρχεῖα τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλῶν. Ἀλλὰ διὰ τί νὰ ῥίπτωνται αὗται εἰς τὰ ἀρχεῖα καὶ νὰ μὴ κατὰ πᾶν ἔτος ἐκκαθαρίζωνται ἐπὶ τῶν ῥηθεισῶν ἤδη πρακτικῶν μεθόδων;—Ἐρρέθη ὅτι τὰ μέχρι τοῦ ἔτους 1851 ὀφειλόμενα εἰς τὸ δημόσιον εἶναι παραγεγραμμένα. Τελεία λήθη τῆς διεπούσης τὸν τόπον νομοθεσίας! Ἐκεῖνοι οἵτινες εἰσήγαγον ἐν Ἑλλάδι τὰς ἐν τῇ Ἑξαβίβλῳ τοῦ Ἀρμενοπούλου διατάξεις τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων δὲν ἦσαν ἄξιοι τοιαύτης ὀλιγωρίας. Τοιουτοτρόπως ἀναγινώσκομεν ἐν αὐτῇ (48, Α'. γ'), ὅτι κατὰ τὴν νεαρὰν νομοθεσίαν τοῦ Καίσαρος Βασιλείου τοῦ Πορφυρογεννήτου «μηδὲ τὸν δημόσιον ἀποκλείεσθαι χρόνῳ ἀλλ' ἀνακαλεῖσθαι τὸ ἴδιον δίκαιον ἀπὸ Αὐγούστου Καίσαρος, καὶ δικαιοῦσθαι περὶ τὴν τούτου ἀνάληψιν.» Ἰδοὺ πῶς ἐπὶ λέξει ἔχει ἡ ἐν ἔτει 995 μ. Χ. ἐκδοθεῖσα αὐτοκρατορικὴ αὕτη διάταξις: «Θεσπίζομεν νὰ μὴ εἶναι κατὰ τοῦ δημοσίου χρόνον τὸν ἀποκλείοντα τὸ ἴδιον αὐτοῦ δίκαιον, ἀλλὰ ἀνακαλεῖσθαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦτο Αὐγούστου Καίσαρος καὶ περὶ τὴν τούτων ἀνάληψιν δικαιοῦσθαι.» Περιλαμβάνει δηλαδὴ τὸ ἀπαράγραπτον τοῦ δημοσίου ὅλην περίπου ἀπὸ Αὐγούστου χιλιετηρίδα! Ἡ διάταξις αὕτη μνημονεύεται καὶ ἐν τοῖς Βασιλικοῖς (3, βιβλ. 60, τίτλ. 49) καὶ ἐν τῇ Πείρᾳ (Θ', 7). Δὲν εἶναι δὲ ἡ μόνη· διότι καὶ ἀπὸ ἀρχαιοτέρας ἐποχῆς, τοῦ ἔτους ἤτοι 491 μ. Χ. ὁ αὐτοκράτωρ Ἀναστάσιος διέταξεν εἰδικῶς περὶ τῶν φόρων ὡς ἑξῆς (Κωδ. 6, βιβλ. 7 τίτλ. 39): «κελεύομεν τὰς συντελείας ἢ τὸν πολιτικὸν κανόνα ἢ ἄλλην τινὰ πολιτικὴν εἰσφορὰν ἐπικειμένην καταβάλλειν ἀναγκάζεσθαι, καὶ οὐδὲ τούτῳ τῷ μέρει οἱουδήποτε χρόνου παραγραφὴν ἀντικειμένην δέξασθαι». Ἀμφότεραι αἱ διατάξεις αὐται συναπαρτίζουσι τὰς ἰσχυούσας παρ' ἡμῖν πηγὰς τοῦ θετικοῦ δικαίου.

Ἡ παραγνώρισις τῆς ἀληθοῦς ἐκκαθαριστικῆς ἔρριψε κατ' ἀνέμων πλείονα τῶν 150 ἑκατομμυρίων. Ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἀπόρων, ἄτοπον ὑπῆρξεν ὅτι προηγουμένως δὲν ἐξηκριβώθη ὁ τίτλος αὐτῶν. Τὸ ἀκριβὲς εἶναι ὅτι πολλαὶ περιουσίαι ἐσχηματίσθησαν διὰ τῆς καθυστερήσεως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων. Ὀλέθριον δὲ φαίνεται ἡμῖν τὸ σύστημα τοῦ κατασκευάζειν πλουσίους κατὰ τὸ σύστημα τῶν προγόνων τοῦ Ἀλκιβιάδου, οἵτινες δι' ἀλλοτρίων χρημάτων γενόμενοι κύριοι μεγάλων ἐκτάσεων γαιῶν, ὅταν ἐπῆλθεν ἡ σεισάχθεια τοῦ Σόλωνος ἀπήλειψαν τὰ χρέη δεσπόζοντες τὰ κτήματα. Ἡ παρατήρησις αὕτη ἀφορᾷ ἰδιαιτέρως τοὺς ἐξ ἀγορᾶς κτημάτων ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου, οἵτινες νεμόμενοι τοὺς καρποὺς αὐτῶν λαμβάνουσι διὰ τοῦ προκειμένου νομοθετήματος ἐν περιπλέον βραβεῖον, τὴν τῶν τόκων τοῦ χρέους των ὁλοσχερῆ ἀπάλειψιν.

Πρὶν ἢ φθάσωμεν εἰς τὸ μηχανικόν, οὕτως εἰπεῖν, μέρος τοῦ ὑπ' ὄψιν νομοθετήματος, δὲν εἶναι ἄπο σκοποῦ νὰ ἐπιθεωρήσωμεν τὴν καθ' ἕκαστον ἔτος καθυστέρησιν. Ὡς δεῖγμα ἐπαρχιακῆς διανομῆς τοῦ φαινομένου τῆς καθυστερήσεως ἀρκεῖ ἡ σημείωσις τῶν ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν ἐτῶν 1866—69 ἐπομένων πληροφοριῶν. Ἐν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι καθυστέρησαν πλειότερον αἱ ταμιακαὶ περιφέρειαι τοῦ Βάλτου (44 τοῖς %) καὶ τῆς Εὐρυτανίας (34 τοῖς %), ἐν Πελοποννήσῳ αἱ ταμιακαὶ περιφέρειαι τῆς Ἠλείας (42 τοῖς %) καὶ τῶν Καλαμῶν (38 τοῖς ο/ο), ἐν ταῖς Νήσοις αἱ ταμιακαὶ περιφέρειαι τῶν Σπετσῶν (16 τοῖς ο/ο) καὶ τῆς Θήρας (13 τοῖς ο/ο). Ὁ ἑπόμενος πίναξ μαρτυρεῖ τὰς ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1877 καθυστερήσεις:

1833 306,569, 1834 655,455, 1835 898,014, 1836 1,004,705, 1837 723,212, 1838 749,575, 1839 930,118, 1840 1,200,168, 1841 1,816,183, 1842 2,297,778, 1843 2,095,258, 1844 1,705,821, 1845 1,764,993, 1846 2,309,399, 1847 2,097,842, 1848 2,318,967, 1849 2,320,438, 1850 2,088,891, 1851 2,266,425, 1852 2,436,842, 1853 2,365,074, 1853 2,365,074, 1854 2,280,014, 1855 2,069,724, 1856 2,064,478, 1857 1,844,056, 1858 1,512,188, 1859 1,176,642, 1860 1,556,667, 1861 1,573,047, 1862 2,628,952, 1863 1,819,911, 1864 2,033,594, 1865 2,431,624, 1866 2,108,343, 1867 2,493.483, 1868 2,934,970, 1869 2,871,041, 1870 3,002,863, 1871 2,029,736, 1872 1,608,646, 1873 2,044,306, 1874 2,480,762, 1875 1,929,583, 1876 2,512,474, 1877 3,028,920, ἀπὸ χαρτόσημον διαφόρων ἐτῶν 2,748,224. Τὸ ὅλον 89,106,991.

Ἡ ὅπως τὴν ἐννοεῖ τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοθέτημα ἐκκαθάρισις τῶν μέχρι τοῦ 1876 συμπεριλαμβανομένων διαφόρων πρὸς τὸ δημόσιον χρεῶν λειτουργεῖ ἐπὶ μεθόδων, τὰς ὁποίας διακρίτεον Α') ὅσον ἀφορᾷ τὰ καθυστεροῦντα ἀπὸ φόρους, δικαιώματα ἐπικαρπίας, ἔξοδα ἀπαριθμήσεως καὶ καταμετρήσεως, ποινικὰ καὶ δικαστικὰ ἔξοδα, τέλη χαρτοσήμου, πρόστιμα καὶ χρηματικὰς ποινάς· Β') ὅσον ἀφορᾷ τὰ καθυστεροῦντα ἐξ ἄλλων χρεῶν.

Α'.—Ὡς πρὸς τὰ πρῶτα διορίζονται ἔκτακτοι εἰσπράκτορες. Τὰ χρέη ταῦτα διαιροῦνται εἰς δύο περιόδους· ἡ α. περιλαμβάνει τὰ ἀπὸ τοῦ 1852 μέχρι τοῦ 1862 ὀφειλόμενα· ἡ β'. τὰ ἀπὸ τοῦ 1863 μέχρι τοῦ 1876. Οἱ ἔκτακτοι εἰσπράκτορες, παραλαμβάνοντες παρὰ τοῦ ταμείου τοὺς καθυστερηματικοὺς καταλόγους, ὀφείλουσι νὰ συγκεφαλαιώσωσι τὰ χρέη ἑκάστου ὀφειλέτου κατὰ περιόδους, νὰ ἐνασχοληθῶσι δὲ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἐν αὐτοῖς διαλαμβανομένων ὀφειλετῶν, ἤ, ἐὰν οὗτοι ἀπεβίωσαν, τῶν κληρονόμων αὐτῶν, καὶ νὰ ἐνεργήσωσι τὴν εἴσπραξιν τῶν ὀφειλομένων μεταχειριζόμενοι πάντα τὰ νόμιμα καταναγκαστικὰ μέτρα, μετὰ προηγουμένην ἰδίαν ἔγγραφον πρόσκλησιν πρὸς ἕκαστον φορολογούμενον κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ΥΛΣΤ', ἀπὸ 29 Μαΐου 1871 νόμου.

Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν συγκεφαλαιωθέντων χρεῶν τοῦ ὀφειλέτου ἔκ τινος περιόδου ὑπερβαίνῃ τὰς δραχμὰς εἴκοσι, δύναται νὰ τὸ διαιρέσῃ εἰς ἐτησίας δόσεις, ἑκάστη τῶν ὁποίων πρέπει νὰ σύγκειται ἐκ δραχμῶν 10 τοὐλάχιστον, καὶ νὰ πληρώσῃ μὲν ἐπὶ χεῖρας τὴν πρώτην, νὰ ὑπογράψῃ δὲ διὰ τὰς λοιπὰς χρεωστικὴν ὁμολογίαν· ὁ ἀριθμὸς τῶν δόσεων δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς δέκα. Αἱ ὁμολογίαι, θεωρούμεναι ὡς δημόσια ἔγγραφα, συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου κατὰ τὸν δοθησόμενον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον. Ὑπογράφονται δὲ παρὰ τῶν ὀφειλετῶν ἐνώπιον τοῦ εἰσπράκτορος καὶ ἑνὸς δημαρχιακοῦ παρέδρου ἢ δημοτικοῦ συμβούλου, διοριζομένου ἐπὶ τούτῳ ἐγγράφως παρὰ τοῦ δημάρχου· ὁ, τε εἰσπράκτωρ καὶ ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος προσυπογράφουσι τὴν ὁμολογίαν. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης εἶναι ἀγράμματος, ὑπογράφει δι' αὐτὸν ἄλλο πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς του.

Οἱ ἔκτακτοι εἰσπράκτορες οὔτε μισθὸν λαμβάνουσιν, οὔτε τῶν κανονικῶν ποσοστῶν μετέχουσι. Λαμβάνουσιν ὅμως ἀμοιβὴν 10 τοῖς 0]0 δι' ὅσα ποσὰ εἰσπράξωσιν ἐπὶ χεῖρας, καὶ 1]2 τοῖς 0]0 δι' ὅσα λάβωσιν εἰς ὁμολογίας.

Αἱ ἐν τοῖς ἄνω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τῶν φορολογουμένων πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς ὀφειλομένων δι' ἐγκύρων διπλοτύπων ἢ δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἐφόσον ἐζητήθη ἢ ζητεῖται ἡ διοικητικὴ τούτων ἐκτέλεσις ἀπέναντι τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέους τῶν ἐνοικιαστῶν. Οἱ ἐνοικιασταὶ ἀπαλλάσσονται δι' ὅσον μέρος τῶν φόρων τούτων πληρώσωσιν ἢ ἀνανεώσωσιν οἱ φορολογούμενοι.

Β'.—Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ πρὸς τὸ δημόσιον χρέη, ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ προκειμένου νόμου, οἱ ταμίαι θέλουσι προβῆ δραστηρίως εἰς τὴν καταναγκαστικὴν εἴσπραξιν αὐτῶν, μεταχειριζόμενοι κατὰ τῶν ὀφειλετῶν καὶ ἐγγυητῶν, ἤ, ἂν οὗτοι ἀπεβίωσαν, κατὰ τῶν κληρονόμων αὐτῶν πάντα τὰ συγχωρούμενα ὑπὸ τοῦ νόμου καταδιωκτικὰ μέτρα.

Χρέη, τὰ ὁποῖα ὑπερβαίνουσι τὰς 100 δραχμάς, δύνανται, ἐὰν οἱ ὀφειλέται τὸ ζητήσωσι, νὰ διαιρεθῶσιν εἰς ἐτησίας δόσεις ἐκ δραχμῶν τοὐλάχιστον πεντήκοντα ἑκάστην, καὶ ἀφοῦ πληρωθῇ ἐπὶ χεῖρας ἡ α. δόσις, νὰ ὑπογραφῇ διὰ τὰς λοιπὰς χρεωστικὴ ὁμολογία. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δόσεων δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀνώτερος τῶν εἴκοσιν. Οἱ ὀφείλοντες πλειότερα τοῦ ἑνὸς χρέη δύνανται νὰ τὰ συγχωνεύσωσιν εἰς ἕν. Αἱ ὁμολογίαι συντάσσονται ὅπως αἱ τῆς προηγουμένης κατηγορίας ἐνώπιον τοῦ ταμίου καὶ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς ἕδρας τοῦ ταμίου ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τῶν πρώτων.

Διὰ τῆς τοιαύτης ἀνανεώσεως τῶν χρεῶν οὐδόλως μεταβάλλονται αἱ ἀρχικαὶ ἐγγυήσεις καὶ ἀσφάλειαι τοῦ δημοσίου. Ἑπομένως θεωροῦνται συνυπεύθυνοι μετὰ τοῦ ὀφειλέτου πάντες οἱ συνέταιροι καὶ οἱ ἐγγυηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐὰν δὲν συνυπογράψωσιν εἰς τὴν νέαν ὁμολογίαν. Μόνον καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ ὀφειλέτης ἐξασφαλίσῃ τὸ δημόσιον δι' ἐγγράφης πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ ἀκινήτων ἀξίας ἀνωτέρας κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνανεουμένου χρέους, ἐξαλείφονται αἱ προϋπάρχουσαι ὑποθῆκαι, καὶ ἀπαλλάσσονται οἱ ἐγγυηταὶ καὶ οἱ συνέταιροι πάσης εὐθύνης. Ἕκαστος τῶν συνεταίρων, τῶν ἐγγυητῶν, τῶν ὑπενοικιαστῶν καὶ τῶν παντὸς εἴδους ἐκδοχέων τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, καὶ ἕκαστος τῶν κληρονόμων αὐτῶν δύναται ν' ἀναλάβῃ μέρος τῶν χρεῶν τοῦ πρωτοφειλέτου, καὶ νὰ τὸ ἐξοφλήσῃ κατὰ τὰ προηγουμένως πρὸς τοῦτο διατυπωθέντα. Ἀφ' ἑτέρου οἱ ἀπολαύοντες τῶν εὐεργετημάτων τοῦ προκειμένου νόμου ὀφειλέται ὀφείλουσι νὰ ἐφαρμόσωσιν αὐτὰ καὶ ὑπὲρ τῶν τυχὸν ὀφειλόντων εἰσέτι πρὸς αὐτοὺς ὑπενοικιαστῶν ἢ συμμετόχων.

Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου ἢ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ εἶναι συνάμα καὶ πιστωταὶ τοῦ δημοσίου, ἡ δὲ πίστωσις πηγάζῃ ἐξ ἐποχῆς προγενεστέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ προκειμένου νόμου, δὲν ὑπάγεται δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παλαιῶν χρεῶν, συμψηφίζεται αὐτοδικαίως ἐξ αὐτῆς ὅσον μέρος ἀπαιτεῖται διὰ τὴν πληρωμὴν ὅλου τοῦ κεφαλαίου. Ἐὰν δὲ ἡ πίστωσις δὲν ἐπαρκέσῃ πρὸς ἐξόφλησιν ὅλου τοῦ κεφαλαίου, τὸ ὑπόλοιπον πληρόνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Γ'.—Ὑπὸ γενικὴν ἔποψιν πρὸς ἀμφοτέρας τὰς κατηγορίας τῶν πρὸς τὸ δημόσιον χρεῶν αἱ δόσεις, διὰ τὰς ὁποίας ὑπεγράφησαν ὁμολογίαι, θεωροῦνται ὡς ἔσοδα τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ ὁποῖον λήγουσι, καὶ πληρόνονται τὴν α. Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους· ἄρχεται δὲ ἡ πληρωμὴ ἀπὸ τοῦ 1881, ἐφαρμοζομένων κατὰ τῶν καθυστερούντων πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ὁριζομένων καταναγκαστικῶν μέτρων. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς καθυστερήσεις τῶν δόσεων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν χρεῶν, καταλογίζεται πρὸς αὐτὰς τόκος ὑπερημερίας.

Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ συνόλου τῶν μήπω ληξασῶν δόσεων, διὰ τὰς ὁποίας ὁ ὀφειλέτης ἔδωκεν ἢ ἠδύνατο νὰ δώσῃ ὁμολογίας, εἶναι δεκτὰ α'.) τὰ φαλαγγιτικὰ καὶ ναυτικὰ καὶ πάντα τὰ διὰ δημοπρασίας πραγματοποιητέα πιστωτικὰ γραμμάτια εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν· β'.) αἱ ὁμολογίαι τῆς ἐπὶ Κυβερνήτου Ἐθνικῆς Τραπέζης ἄνευ ὑπολογισμοῦ τόκων εἰς τὴν ὀνοματικὴν των ἐπίσης ἀξίαν· γ'.) τὰ ἐπ' ἐκτιμήσει πιστωτικὰ γραμμάτια εἰς τὸ ἡμιόλιον τῆς ὀνοματικῆς ἀξίας των· δ'.) τὰ Κρητικὰ καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, ὑπολογιζομένης τῆς ἀξίας ἑκάστου στέμματος εἰς δραχ. 40 καὶ ε.) αἱ ἀπὸ τοῦ 1862 καὶ ἐντεῦθεν ἐκδοθεῖσαι ὁμολογίαι ἐθνικῶν δανείων εἰς τὴν ὀνοματικὴν αὐτῶν ἀξίαν. Ἀλλ' αἱ τελευταῖαι αὗται ὁμολογίαι εἶναι δεκταί, ὁσάκις πρόκειται νὰ συμψηφισθῶσιν ἐξ ὁλοκλήρου καὶ δὲν μένει ὑπόλοιπον πρὸς ἐπιστροφήν.

Ἐὰν τὸ χρέος ὑπάγηται εἰς τὰς πρὸ τοῦ 1858 χρήσεις καὶ ἐγένετο ἤδη ἀντίρρησις περὶ αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1853 ΣΛΒ' καὶ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1871 ΧΚΗ' νόμων, ὁ ὀφειλέτης ἢ οἱ ἐκδοχεῖς αὐτοῦ δύνανται νὰ ἐξοφλήσωσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προκειμένου νόμου ὅσον μέρος τοῦ χρέους δὲν ἀμφισβητοῦσι, διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΧΚΗ'. Ἡ προθεσμία διὰ τὰς ἀντιρρήσεις τῶν φορολογουμένων ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦ 1858 χρεῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθ. Α προσκλήσεων.

Ἐπὶ τέλους ἔρχεται διάταξις, ἥτις ἀποδεικνύει τὴν ἐσωτερικὴν ἀνωμαλίαν τοῦ ἐκκαθαριστικοῦ πνεύματος τῆς προκειμένης νομοθεσίας. Κατ' αὐτὴν οἱ ὀφειλέται, οἵτινες δὲν ἤθελον ἐξοφλήσει ἢ ἀνανεώσει τὰ χρέη των μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1882, στεροῦνται τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρόντος νόμου καὶ καταδιώκονται διὰ τὴν ἀπότισιν ὁλοκλήρου τοῦ χρέ[illegible] καὶ τῶν τόκων αὐτοῦ. Ὡραία ἐκκαθάρισις ἐκ τῆς ἐ[illegible]ς τοῦ δανειστοῦ ἡ ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς θελήσεως το[illegible]λέτου.

Δ'.—Τὰ ἀκόλουθα μέτρα ἀνάγ[illegible] τὴν κατὰ σκοπὸν κίνησιν τῶν ἐνδιαφερομένων [illegible]ίας ὑπηρεσίας ἐλαττηρίων. Τοιουτοτρόπως ο[illegible]είλουσιν, ὑπὸ προσωπικὴν αὐτῶν εὐθύνην, [illegible]ῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ προκειμένο[illegible] εἰσπράξωσι καὶ νὰ ἀνανεώσωσι πάντα τὰ [illegible]α εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ χρέη, νὰ δικαιολογήσωσι δὲ ὅσα τυχὸν ἤθελον μείνει καθυστεροῦντα συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν κειμένων νόμων. Πρὸς εὐκολίαν δὲ τῆς εἰσπράξεως καὶ τῆς δικαιολογήσεως τῶν τυχὸν μὴ εἰσπραχθησομένων ὑποχρεοῦνται οἱ Ταμίαι νὰ ἐνασχοληθῶσιν, ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ προκειμένου νόμου, εἰς τὴν συγκέντρωσιν πάντων τῶν τῆς δευτέρας κατηγορίας χρεῶν ἑκάστου ὀφειλέτου, καὶ νὰ ἐγγράψωσιν εἰς εὑρετήριον κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν τὰ ἐπώνυμα τῶν ὀφειλετῶν. Ἐν τῷ εὑρετηρίῳ θέλουν διακρίνεσθαι ἡ κατοικία τοῦ ὀφειλέτου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐγγυητοῦ, τὸ ποσὸν τοῦ χρέους, ἡ αἰτία ἐξ ἧς προέρχεται, καὶ ἡ χρῆσις εἰς ἣν ἀνήκει. Χρέη, διὰ τὰ ὁποῖα συνευθύνονται δύο ἢ πλείονες ὀφειλέται, ἐγγράφονται ἐπ' ὀνόματι ὅλων τῶν ὀφειλετῶν, γινομένης τῆς ἀνηκούσης μνείας εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων. Ἐκτὸς τῶν κανονικῶν ποσοστῶν δίδεται εἰς τὸν Ταμίαν, λόγῳ ἀμοιβῆς, πρόσθετον ποσοστόν, συνιστάμενον εἰς 2 0]0 ἐπὶ τῶν ποσῶν, τὰ ὁποῖα ἤθελεν εἰσπράξει ἐπὶ χεῖρας, καὶ εἰς ἥμισυ τοῖς 0]0 δι' ὅσα ποσὰ ἤθελε λάβει ὁμολογίας. Τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ δὲν μετέχουσιν οἱ εἰσπράκτορες.

Ε'.—Εἰς πλήρη ἔκθεσιν τῶν κατὰ τὸ προκείμενον νομοθέτημα σκοπῶν δὲν μένει εἰμὴ ἡ πρόνοια ἐπὶ δύο κεφαλαιωδεστάτων ἀντικειμένων. Κατὰ τὸ πρῶτον μέχρις οὗ κανονισθῶσι διὰ νόμου τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν ὀφειλομένων παρὰ τῶν δήμων πρὸς τὸ Δημόσιον, ἀπέναντι τῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1880 γενομένων παρ' αὐτοῦ προκαταβολῶν διὰ τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν, ἀναστέλλεται πᾶσα περὶ εἰσπράξεως τῶν προκαταβολῶν τούτων ἐνέργεια. Κατὰ τὸ δεύτερον τὰ ὑπὸ τῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν καθυστερούμενα δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προκειμένου νόμου.

(Ἐκ τῆς «Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως».)

ΑΙΤΗΣΙΣ

Φώτη Κατσούλη, Εὐθ. Στεριοπούλου, Γεωργ. Μπούκη, κατοίκων Ἀθηνῶν.

Ἀθῆναι 30 Δβρίου 1881.

Πρὸς τὸ Σεβ. Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Κύριε Ὑπουργέ!

Οἱ εὐσεβάστως ὑποφαινόμενοι φιλήσυχοι καὶ φιλόνομοι πολῖται, μεταβάντες πρὸ ἓξ (6) ἀκριβῶς μηνῶν εἰς Βόλον, ὅπως ἀποκατασταθῶμεν ἐκεῖ, καὶ ἀνοίξαντες ἑνὸς ἐξ ἡμῶν ζυθοπωλεῖον ἀπὸ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον, καὶ κυτταζοντες διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας μας ὅπως προσπορισθῶμεν τὰ πρὸς τὸ ζῆν, συνελήφθημεν ἄνευ λόγου κατὰ τὰς ἀρχὰς Νβρίου ἐμείναμεν φυλακισμένοι μέχρι τῆς 12 Νβρίου, ὁπότε καὶ μᾶς ἀπέπεμψαν τοῦ Βόλου. Τὴν παράνομον σύλληψιν ἐνήργησεν ὁ ὑπομοίραρχος Γιαρδέλης, ὅστις διὰ τοῦ ὑπενωμοτάρχου Κοκοράβα καὶ τοῦ ἐνωμοτάρχου Ριζοπούλου μᾶς ἐκακοποίησεν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ δι' αὐτῶν μᾶς παρήγγειλεν, ὅπως τῷ δώσωμεν χρήματα καὶ μᾶς ἀφήσῃ ἐλευθέρους. Μὴ ἐνδώσαντες δὲ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις του, ἐξωρίσθημεν ὡς φαυλόβιοι, καὶ οὕτω κατεστράφημεν, διότι καὶ τὸ μαγαζεῖόν μας ἐσφάλισε καὶ ἠνάγκασε τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ Εὐθύμιον Στεριόπουλον νὰ πωλήσῃ αὐτὸ ἀντὶ χιλίων διακοσίων (1200) φράγκων εἴς τινα Σαραντένιαν, καὶ ἀντ' αὐτῶν νὰ λάβῃ μόνον ἐξήκοντα πέντε (65) φράγκα.

Ἐπειδή, κ. Ὑπουργέ, ὁ τρόπος οὗτος τῶν ἁρμοδίων τὴν φρούρησιν τῆς τιμῆς καὶ περιουσίας τῶν πολιτῶν εἶναι πρωτοφανὴς καὶ πρωτάκουστος.

Ἐπειδὴ ἡμεῖς κατεστράφημεν συνεπείᾳ τῆς ἀπὸ τὸν Βόλον ἀποπομπῆς μας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οὔτε οἱ ἀγριώτεροι τῶν ἀνθρώπων ἤθελον πράξει.

Διὰ ταῦτα

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως εὐαρεστούμενος, διατάξητε τηλεγραφικῶς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς ὅπως μᾶς ἀφήσουν ἀνενοχλήτους ἵνα μεταβῶμεν εἰς Βόλον πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἐργασίας μας καὶ ἐξομάλυνσιν πάσης διαφορᾶς μας χρηματικῆς μετὰ τῶν Ἰωάννου καὶ Γεωργίου Χρυσικοῦ, ἐμπόρων, καὶ συνάμα ἐνεργήσωμεν προσωπικῶς τὴν ποινικὴν καταδίωξιν κατὰ τοῦ Κωνστ. Γιαρδέλη, ὑπομοιράρχου, Γεωργίου Ριζοπούλου, ἐνωμοτάρχου, καὶ Γεωργίου Κοκοράβα, ὑπενωμοτάρχου.

Εὐπειθέστατοι

Φώτης Δ. Κατσούλης, Εὐθ. Στεριόπουλο[illegible]
Γεώργιος Μπούκης, κάτοικοι Ἀθην[illegible]

Θέατρον Ἀθηνῶν.
Παράστασις 6. — Σειρὰ Θεα[illegible]
LA PERICHO[illegible]

ὄντα ἀνθρώπινα, ὑπηρέται λησταί, ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὄρνεα ἅτινα ἐπισύρει ἡ ὀσμὴ τοῦ πολέμου, ἀνδράρια φοροῦντα στρατιωτικὴν στολήν, ἐνῷ αὐτὰ δὲν πολεμοῦν, ψευδεῖς ἄρρωστοι, χωλοὶ φοβεροί, κάπηλοι λάθρα εἰσάγοντες τ' ἀπηγορευμένα, τρέχοντες, μετὰ τῶν γυναικῶν των ἐνίοτε, ἐπὶ μικρῶν φορτηγῶν ἁμαξίων κατόπιν τῶν στρατευμάτων, καὶ κλέπτοντες πάντα ὅσα μεταπωλοῦν, ἐπαῖται προτεινόμενοι εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς ὡς ὁδηγοί, καθάρματα, περίδρομοι, ἰδοὺ τίνες ἀπήρτιζον, ἕνα τινὰ καιρόν, (δὲν λέγομεν σήμερον) τὴν οὐρὰν πάσης ἐκστρατείας. Εἰς τὰς στρατιὰς ὧν ὁ ἀρχηγὸς εἶνε αὐστηρότερος ἀκολουθοῦν ὀλιγώτεροι τοιοῦτοι· δίκαιον δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ Βελλιγκτὼν εἶχεν ὀλίγους.

Ἀλλ' ὅμως ἐξεγυμνώθησαν οἱ νεκροὶ τὴν νύκτα τῆς 18 πρὸς τὴν 19 Ἰουνίου. Ὁ Βελλιγκτὼν διέταξε νὰ τυφεκίζηται πᾶς ὅστις συνελαμβάνετο ἐπ' αὐτοφώρῳ· ἀλλ' ἡ πρὸς ἁρπαγὴν ὁρμὴ εἶνε πρᾶγμα δυσαπόσπαστον. Οἱ περίδρομοι ἐκεῖνοι, ἐνῷ εἰς τὴν μίαν ἄκραν τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἐτυφεκίζοντο, ἐλωποδύτουν εἰς τὴν ἄλλην.

Ἡ σελήνη παρίστατο ἀπαισία ἐπὶ τῆς πεδιάδος ἐκείνης. Ἐκεῖ, περὶ τὸ μεσονύκτιον, ἄνθρωπός τις περιεφέρετο, ἢ μᾶλλον εἷρπε πρὸς τὸν κοῖλον τοῦ Ὀχαίνου δρόμον, καὶ καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ἦτον εἷς ἐκ τῶν οὓς ἐχαρακτηρίσαμεν· οὔτε Ἄγγλος, οὔτε Γάλλος· οὔτε χωρικός, οὔτε στρατιώτης· ἅρπυια μᾶλλον ἢ ἄνθρωπος, ἑλκυσθεὶς ὑπὸ τῆς νεκρικῆς ὀσμῆς, νίκην ἔχων τὴν κλοπήν, ἐλθὼν ν' ἀπογυμνώσῃ τὴν Βατερλοὺην. Ἦτον ἔμφοβος καὶ ἅμα θρασύς· ἐπροχώρει ἐμπρὸς καὶ ἔβλεπεν ὀπίσω του.

Τίς ἦτον οὗτος; Βεβαίως ἡ νὺξ ἐγίνωσκε περὶ αὐτοῦ πλείονα τῶν ὅσα ἡ ἡμέρα. Δὲν ἐκράτει σάκκον, ἀλλ' εἶχεν ἴσως εὐρυχώρους θυλάκους ὑπὸ τὴν κάππαν του. Ἐκ διαλειμμάτων ἵστατο, παρετήρει περὶ αὐτὸν ὡς φοβούμενος μὴ τὸν ἔβλεπέ τις, ἔκυπτεν ἔπειτα ταχέως, μετεκίνει χαμαὶ πρᾶγμά τι ἄφωνον καὶ ἀκίνητον, ἔπειτα πάλιν ἀνωρθοῦτο, καὶ ἔφευγεν ἐκεῖθεν. Ὁ τρόπος δι' οὗ εἰσεχώρει τῇδε κἀκεῖσε, αἱ γοργαὶ καὶ μυστηριώδεις κινήσεις του, τὸν παρίστων παρεμφερῆ πρὸς τὰ λειδόντερα ἐκεῖνα ἔντομα, ἅτινα φοιτῶσιν εἰς τὰ ἐρείπια ὡς ἐ[illegible] τὸ πλεῖστον.

Καὶ πτηνὰ δέ τινα μακρόταρσα, παραποτάμια πτηνά, ὁμοίους ποιοῦσιν ἐλιγμοὺς ἐντὸς τῶν ἑλῶν.

Ἐὰν ὀφθαλμός τις προσεῖχε καλῶς εἰς ὅλην ἐκείνην τὴν ὁμίχλην, θὰ διέκρινεν ἱστάμενον εἰς ἀπόστασίν τινα, καὶ ὡς κρυπτόμενον ὄπισθεν πεπαλαιωμένου τινὸς οἰκίσκου ἀγροτικοῦ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῶν Νιβελλῶν, μικρόν τι ἁμάξιον μετὰ καλαθοπλέκτου σκέπης πισσωμένης ἔξωθεν, ἐζευγμένον εἰς ἕνα ἵππον πειναλέον καὶ ἰσχνόν, τρώγοντα τὰς παρακειμένας ἀκλήρας καὶ ὁμοῦ τὸν χαλινόν του. Ἐντὸς τοῦ ἁμαξίου τούτου ἐκάθητο ἐπὶ καλάθων καὶ δεμάτων εἶδός τι γυναικός. Ἴσως δ' ὑπῆρχε δεσμός τις μεταξὺ τοῦ ἁμαξίου καὶ τοῦ νυκτιπλάνου ἐκείνου ὄντος.

Ἡ σκιὰ ἦτο γαλήνιος. Εἰς τὸ κατακόρυφον τοῦ οὐρανοῦ οὐδὲν νέφος. Τί ἂν ἡ γῆ κατέστη ἐρυθροβαφής, ἡ σελήνη μένει λευκή. Αὗται τοῦ οὐρανοῦ αἱ ἀδιαφορίαι. Εἰς τοὺς λειμῶνας, οἱ κλάδοι τῶν δένδρων, κατακοπέντες ὑπὸ τῶν σφυδραλλίων, ἀλλὰ μὴ πεσόντες, ἐπειδὴ ἐκρατοῦντο ὑπὸ τοῦ φλοιοῦ, αἰωροῦντο ἠρέμα ὑπὸ τοῦ νυκτίου ἀέρος. Αὔρα, σχεδὸν μία ἀναπνοή, ἐσάλευεν ἐλαφρῶς τοὺς θάμνους. Εἰς τὸ χόρτον ἐπήρχοντο φρικιάσεις· ἔλεγες ὅτι ἀνεχώρουν ψυχαί.

Μόλις μακρόθεν ἠκούοντο ἀπομακρυνόμενοι ἢ ἐπερχόμενοι οἱ νυκτοπεριπόλοι τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοπέδου. Τὸ Οὐγομόντιον καὶ ἡ Αἰσχιντη ἐκαίοντο εἰσέτι, καὶ ἀνέδιδον, τὸ μὲν πρὸς δυσμάς, ἡ δὲ πρὸς ἀνατολάς, δύο μεγάλας φλόγας, ἃς συνῆπτεν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον ὡς περιδέραιον ἐξ ἀνθράκων, ἡ γραμμὴ τῶν πυρῶν τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοπέδου, ἐκτεινομένη εἰς παμμέγεθες ἡμικύκλιον ἐπὶ τῶν λόφων τοῦ ὁρίζοντος.

Εἴπομεν τὴν καταστροφὴν τοῦ κοίλου δρόμου τοῦ Ὀχαίνου. Ἀναλογιζόμενός τις ὁποῖον θάνατον εἶδον οἱ γενναῖοι ἄνδρες ἐκεῖνοι, αἰσθάνεται ῥαγιζομένην τὴν καρδίαν. Ἐὰν εἰς τὸν κόσμον ὑπάρχῃ τι φρικωδέστατον, μία ἀλήθεια φοβερωτέρα καὶ τῶν τρομερωτάτων αὐτῶν ἐνυπνίων, εἶνε τοῦτο· νὰ ζῇς, νὰ βλέπῃς τὸν ἥλιον νὰ αἰσθάνεσαι πλήρη τὴν ῥώμην τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῷ σώματι νὰ ἀπολαύῃς ὑγείας καὶ χαρᾶς, νὰ γελᾷς ἡρωϊκῶς νὰ τρέχῃς πρὸς τὴν δόξαν ἣν βλέπεις ἀπέναντί σου δόξαν ἐκθαμβοῦσαν τὸ ὄμμα σου, νὰ αἰσθάνεσαι ἐν τοῖς στέρνοις σου πνεύμονα ἀναπνέοντα, καρδίαν πάλλουσαν, θέλησιν ἐρυθριῶσαν, νὰ λαλῇς, νὰ διανοῆσαι, νὰ ἐλπίζῃς, ν' ἀγαπᾷς, νὰ ἔχῃς μητέρα, νὰ ἔχῃς σύζυγον, νὰ ἔχῃς τέκνα, νὰ ἔχῃς τὸ φῶς, καὶ αἴφνης, ἐν μιᾷ ῥιπῇ, ἐν μιᾷ στιγμῇ, νὰ ὀλισθαίνῃς εἰς μίαν ἄβυσσον νὰ πίπτῃς, νὰ κρημνίζεσαι, νὰ καταπατῇς, νὰ καταπατῆσαι, νὰ βλέπῃς ἐκεῖ στάχυας, ἄνθη, φύλλα, κλάδους, καὶ νὰ μὴ δύνασαι νὰ κρατηθῇς εἰς τίποτε, νὰ καταλαμβάνῃς ὅτι τὸ ξίφος σου εἶνε ἀνωφελές, ὅτι κάτωθέν σου κεῖνται ἐστρωμένοι ἄνθρωποι, ἄνωθέν σου ἵπποι, νὰ παλαίῃς ἐπὶ ματαίῳ, νὰ θραύωνται τὰ ὀστᾶ σου ἐν τῷ σκότει ὑπὸ λακτίσματός τινος, νὰ ἐξορύσσωνται καὶ νὰ χύνωνται οἱ ὀφθαλμοί σου ὑπὸ πτέρναν τινά, νὰ δάκνουν οἱ ὀδόντες σου λυσσωδῶς πέταλα ἵππων, νὰ πνίγεσαι, νὰ γοᾷς, νὰ σπαράττεσαι, νὰ εὑρίσκεσαι ἐν κατωτάτῳ, καὶ νὰ διανοῆσαι,—πρὸ μικροῦ ἤμην ζῶν!

Νῦν τὰ πάντα ἐσίγων ἔνθα εἶχεν ἀναδοθῇ ἅπας ὁ κλαυθμὸς οὗτος καὶ ὁ βρυγμός· τὰ πτώματα τῶν ἱππέων ἔκειντο συμπεπλεγμένα μετὰ τῶν πτωμάτων τῶν ἵππων καὶ ἀδιαχώριστα. Τὸ αἷμα κατέρρεεν ἀπὸ τοῦ κοίλου δρόμου μέχρι τῆς ὁδοῦ τῶν Νιβελλῶν, ὅπου εἶχε πλημμυρήσει, καὶ ἐσχημάτιζεν τέλμα εὐρύ. Μέχρι σήμερον δεικνύεται τὸ μέρος τοῦτο εἰς τὸν περιηγητήν.

Τὰ πτώματα ἐτύγχανον ἀραιότερα πρὸς τὸ μέρος ὁπόθεν διῆλθεν ἡ μοῖρα τοῦ στρατηγοῦ Δελόρδου, ἐκεῖ δηλαδή, ὅπου ὁ κοῖλος δρόμος ἰσοπεδοῦτο μετὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ βουνοῦ. Πρὸς τοῦτο τὸ μέρος κατηυθύνετο ὁ νυκτιπλανὴς ἄνθρωπος περὶ οὗ εἴπομεν, θηρεύων καὶ ἀνερευνῶν τὸν ἀπειρομεγέθη ἐκεῖνον τύμβον· παρατηρῶν, ἐπιχειρῶν τίς οἶδε ποίαν μυαρὰν νεκροψίαν. Οἱ πόδες του ἐπάτουν εἰς τὸ αἷμα α.

Αἴφνης, ἵσταται. Ὀλίγα βήματα πρὸ αὐτοῦ, εἰς τὸν κοῖλον δρόμον, ἔνθα ἀπέληγεν ὁ σωρὸς τῶν νεκρῶν, ἐξήρχετο κάτωθεν τοῦ ἐξ ἀνθρώπων καὶ ἵππων φυράματος ἐκείνου μία χεὶρ ἠνεωγμένη, ἣν ἐφώτιζεν ἡ σελήνη.